

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

zo 17. apríla 2024*

„Štátna pomoc – Švédsko daňová právna úprava – Daň zo systémového rizika úverových inštitúcií – Rozhodnutie o nevznesení námietok – Selektívna povaha – Cieľ opatrenia – Odchýlka od referenčného systému“

Vo veci T-112/22,

Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet, so sídlom v Štokholme (Švédsko),

Länsförsäkringar Bank AB, so sídlom v Štokholme,

v zastúpení: P. Hansson, M. Eriksson, M. Persson a A. Andersson, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Tomat a A. Steiblyté, splnomocnené zástupkyne,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, F.-L. Göransson, H. Shev, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia R. da Silva Passos, M. Jaeger, S. Gervasoni a N. Póltorak (spravodajkyňa),

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní, ktoré sa konalo 9. novembra 2023,

* Jazyk konania : angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ, žalobkyne, Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet a Länsförsäkringar Bank AB, navrhujú zrušenie rozhodnutia Európskej komisie COM(2021) 8637 final z 24. novembra 2021 o štátnej pomoci SA.56348 (2021/N) – Švédsko: švédská daň uložená úverovým inštitúciám (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Žalobkyňa v prvom rade, Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet, je švédskym združením bánk, ktoré zastupuje svojich 31 členov vo veciach spoločného záujmu, a to tak na vnútroštátnej úrovni, ako aj na medzinárodnej úrovni. Jej členmi sú banky a finančné inštitúcie so sídlom vo Švédsku.
- 3 Žalobkyňa v druhom rade, Länsförsäkringar Bank, je členom tohto združenia bánk.
- 4 Dňa 3. septembra 2021 Švédske kráľovstvo v súlade s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ oznámilo Komisii návrh zákona o dani z rizika uloženej úverovým inštitúciám, ako aj návrh na zmenu zákona o započítaní zahraničnej dane (ďalej spolu len „návrh zákona“). Švédske kráľovstvo sa však domnievalo, že zavedená daň (ďalej len „daň“) nespĺňala kritéria selektivity upravené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ a že teda nepredstavovala štátnu pomoc. Návrh zákona bol schválený a zákon nadobudol účinnosť 1. januára 2022.
- 5 Podľa § 1 oddielu 2.1 návrhu zákona sú úverové inštitúcie povinné platiť štátu daň.
- 6 V súlade s § 4 oddielu 2.1 návrhu zákona sú švédske úverové inštitúcie platiteľmi dane, ak suma ich dlhov na začiatku zdaňovacieho obdobia presahuje prahovú hodnotu upravenú v návrhu zákona. V prípade zahraničných úverových inštitúcií toto ustanovenie stanovuje, že tieto inštitúcie sú platiteľmi dane, ak na začiatku zdaňovacieho obdobia majú dlhy, ktoré možno pripísať obchodným činnostiam vykonávaným zo švédskej pobočky, ktorých suma presahuje prahovú hodnotu upravenú v návrhu zákona. V odôvodnení návrhu zákona k uvedenému § sa na účely definície úverových inštitúcií, teda švédskych bánk a švédskych spoločností vykonávajúcich činnosť na úverovom trhu, ako aj zahraničných bánk a zahraničných úverových spoločností, odkazuje na švédske právo. Z tejto úpravy vyplýva, že deväť úverových inštitúcií je platiteľom dane.
- 7 V § 5 oddielu 2.1 návrhu zákona je prahová hodnota stanovená na 150 miliárd švédskych korún (SEK) (približne 13,3 miliardy eur) pre zdaňovacie obdobia začínajúce v roku 2022. Pre zdaňovacie obdobia začínajúce v roku 2023 alebo neskôr prahová hodnota dosahuje 150 miliárd SEK vynásobených číslom udávajúcim vzťah medzi sumou cenového základu v roku 2022 a sumou cenového základu na rok, v ktorom začalo dotknuté zdaňovacie obdobie, vyjadreným ako percento s dvomi desatinnými miestami zaokrúhlené nadol, a zvýšeným o dva percentuálne body.
- 8 Ustanovenie § 6 oddielu 2.1 návrhu zákona upravuje situáciu úverových inštitúcií, ktoré sú členmi skupiny úverových inštitúcií. Na účely uplatnenia § 4 oddielu 2.1 návrhu zákona sa tak zohľadňujú kombinované dlhy úverových inštitúcií, ktoré sú členmi skupiny, na začiatku zdaňovacieho

obdobia. V prípade zahraničnej úverovej inštitúcie, ktorá je členom skupiny, sa však pri výpočte kombinovaných dlhov zohľadňujú iba dlhy, ktoré možno pripísať obchodným činnostiam úverovej inštitúcie vykonávaným zo švédskej pobočky. Je tiež stanovené, že okrem opravných položiek a nezdanených rezerv sa vo výpočte kombinovaných dlhov nezohľadňujú niektoré dlhy, a to jednak dlhy voči švédskej úverovej inštitúcií, ktorá je členom tej istej skupiny a jednak dlhy voči zahraničnej úverovej inštitúcií, ktorá je členom tej istej skupiny v rozsahu, v akom pohľadávky zodpovedajúce týmto dlhom možno pripísať obchodným činnostiam zahraničnej úverovej inštitúcie vykonávaným zo švédskej pobočky.

- 9 Ustanovenie § 9 oddielu 2.1 návrhu zákona stanovuje sadzbu dane na 0,05 % sumy dlhov úverovej inštitúcie, ktorá je platiteľom. V oddiele 2.2 návrhu zákona je stanovené, že sadzba sa zvyšuje na 0,06 % v zdaňovacom období roka 2023.
- 10 V § 1 kapitoly 5 v oddiele 2.3 návrhu zákona je stanovené, že za určitých podmienok má platiteľ dane, ktorý má dlhy voči zahraničnej úverovej inštitúcií, ktorá je členom tej istej skupiny, právo na zápočet zahraničnej dane zaplatenej touto zahraničnou úverovou inštitúciou.
- 11 Dňa 30. septembra 2021 zaslala Komisia žiadosť o informácie Švédskemu kráľovstvu, ktoré na ňu odpovedalo 5. októbra 2021.

Napadnuté rozhodnutie

- 12 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že daň nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ z dôvodu, že nespĺňa kritérium selektivity upravené týmto ustanovením.
- 13 V tejto súvislosti v prvom rade, pokiaľ ide o identifikáciu „bežného“ daňového režimu, Komisia sa domnievala, že keďže tento režim sa obmedzuje na daň, ktorá sleduje svoju vlastnú logiku, je nezávislý od ostatných vnútroštátnych daňových režimov, ktorých základné prvky sú v súlade s jeho cieľom, ktorým je posilniť verejné financie prostredníctvom príspevkov od veľkých úverových inštitúcií, ktoré môžu spoločnosti spôsobiť významné nepriame náklady, čím sa vytvorí možnosť uhradiť takéto nepriame náklady vyplývajúce z budúcich finančných kríz. Komisia dospela k záveru, že „bežný“ režim nebol koncipovaný podľa zjavne diskriminačných parametrov, ktorých cieľom bolo obchádzať právo Únie o štátnej pomoci.
- 14 V druhom rade sa Komisia po prvé domnievala, že úverové inštitúcie, na ktoré sa výlučne vzťahuje daň, ktorých dlhy sú zdrojom nestability najmä pre finančný systém a reálnu ekonomiku, sa odlišujú od ostatných finančných inštitúcií, keďže tieto nepredstavujú rovnaký stupeň rizika vzniku takejto nestability. Podľa Komisie teda ostatné finančné inštitúcie neboli s prihliadnutím na cieľ dane v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.
- 15 Po druhé sa Komisia domnievala, že prahová hodnota dlhov zavedená daňou mala odrážať veľkosť úverových inštitúcií a v dôsledku toho riziko vzniku významných nepriamych nákladov. Úverové inštitúcie, ktorých dlhy nepresahovali prahovú hodnotu upravenú daňou, tak neboli s prihliadnutím na cieľ dane v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou inštitúcií, ktorých dlhy presiahli túto prahovú hodnotu, a teda ich vyňatie z dane nebolo odchýlkou od „bežného“ režimu.

Návrhy účastníkov konania

- 16 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 17 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédске kráľovstvo, navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 18 Na podloženie svojej žaloby uvádzajú žalobkyne jediný žalobný dôvod založený na porušení ich procesných práv.
- 19 Podľa žalobkýň musela mať Komisia vo svojej analýze dane závažné ťažkosti. V dôsledku toho mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania a dať im možnosť, aby vyjadrili svoje stanovisko a vykonali tak svoje procesné práva. V tejto súvislosti žalobkyne napádajú preskúmanie selektívnej povahy dane vykonané Komisiou v napadnutom rozhodnutí.
- 20 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédске kráľovstvo, spochybňuje argumentáciu žalobkýň.

Úvodné pripomienky

- 21 Treba pripomenúť, že v rámci postupu preskúmania štátnej pomoci treba rozlišovať medzi fázou predbežného preskúmania pomoci zavedenou v článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ktorej jediným cieľom je umožniť Komisii, aby si vytvorila prvý názor na oznámené opatrenie na jednej strane a konaním vo veci formálneho zisťovania upraveným v článku 108 ods. 2 ZFEÚ na druhej strane.
- 22 Zákonosť takého rozhodnutia, akým je napadnuté rozhodnutie, o nevznesení námietok, založeného na článku 4 ods. 3 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9), závisí od toho, či posúdenie informácií a skutočností, ktorými Komisia disponovala, vo fáze predbežného preskúmania oznámeného opatrenia, muselo objektívne vyvolať pochybnosti o kvalifikácii tohto opatrenia ako pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pretože v prípade takýchto pochybností treba začať konanie vo veci formálneho zisťovania, na ktorom sa môžu zúčastniť dotknuté osoby uvedené v článku 1 písm. h) tohto nariadenia (pozri analogicky rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Tempus Energy a Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, bod 38).
- 23 Keď žalobca navrhuje zrušenia rozhodnutia o nevznesení námietok, v podstate napáda skutočnosť, že rozhodnutie vydané Komisiou v súvislosti s dotknutou pomocou bolo prijaté bez toho, aby táto inštitúcia začala konanie vo veci formálneho zisťovania, čím porušila jeho procesné práva. Na to, aby žalobca uspel so svojím návrhom na zrušenie, môže uviesť akýkoľvek žalobný dôvod, ktorý môže preukázať, že posúdenie informácií a skutočností, ktorými Komisia disponovala, vo fáze predbežného preskúmania oznámeného opatrenia, muselo vyvolať pochybnosti o kvalifikácii

tohto opatrenia ako pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Tempus Energy a Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, bod 39 a citovanú judikatúru).

- 24 Dôkaz o existencii takýchto pochybností, ktorý treba hľadať tak v okolnostiach prijatia rozhodnutia o nevznesení námietok, ako aj v jeho obsahu, musí predložiť navrhovateľ zrušenia tohto rozhodnutia na základe súboru súhlasných nepriamych dôkazov (rozsudky z 2. septembra 2021, Komisia/Tempus Energy a Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, bod 40, a z 19. septembra 2018, HH Ferries a i/Komisia, T-68/15, EU:T:2018:563, bod 63). V tejto súvislosti neprináleží Všeobecnému súdu, aby určil, či existujú presvedčivé nepriame dôkazy o neexistencii pochybností o kvalifikácii dotknutého opatrenia ako pomoci. Jeho úlohou je naopak zistiť, či žalobca predložil dôkaz o existencii takýchto pochybností, prípadne pomocou súboru súhlasných nepriamych dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Tempus Energy a Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, bod 73).
- 25 V tejto súvislosti nedostatočné alebo neúplné preskúmanie vykonané Komisiou vo fáze predbežného preskúmania predstavuje nepriamy dôkaz existencie závažných ťažkostí pri posúdení dotknutého opatrenia, ktorých existencia ju zaväzuje začať konanie vo veci formálneho zisťovania (pozri rozsudok z 2. septembra 2021, Komisia/Tempus Energy a Tempus Energy Technology, C-57/19 P, EU:C:2021:663, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 26 Napokon pojem „závažné ťažkosti“ je objektívnej povahy. Z toho vyplýva, že preskúmanie zákonnosti vykonávané Všeobecným súdom, týkajúce sa existencie závažných ťažkostí, sa nemôže obmedzovať na zistenie zjavne nesprávneho posúdenia (pozri rozsudky z 27. septembra 2011, 3F/Komisia, T-30/03 RENV, EU:T:2011:534, bod 55 a citovanú judikatúru, a z 10. júla 2012, Smurfit Kappa Group/Komisia, T-304/08, EU:T:2012:351, bod 80 a citovanú judikatúru).
- 27 S prihliadnutím na túto judikatúru treba preskúmať argumentáciu žalobkyň, ktorá ma preukázať, že o kvalifikácii dane ako pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ existovali pochybnosti, ktoré mali viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.
- 28 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že kvalifikácia vnútroštátneho opatrenia ako „štátnej pomoci“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, vyžaduje, aby boli splnené všetky nasledujúce podmienky. Po prvé musí ísť o zásah štátu alebo o zásah zo štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí mať schopnosť ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí svojmu príjemcovi poskytovať selektívnu výhodu. Po štvrté musí narúšať alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri rozsudok z 8. novembra 2022, Fiat Chrysler Finance Europe/Komisia, C-885/19 P a C-898/19 P, EU:C:2022:859, bod 66 a citovanú judikatúru).
- 29 Žalobkyne spresňujú, že „v prejednávanej žalobe napádajú platnosť preskúmania oznámeného opatrenia vykonaného Komisiou, pokiaľ ide o kritérium selektivity“, pretože Komisia mala v tejto súvislosti závažné ťažkosti a mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 30 Podmienka týkajúca sa poskytnutia selektívnej výhody si vyžaduje určiť, či v rámci daného právneho režimu je dotknuté vnútroštátne opatrenie také, že zvyhodňuje „určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru“ pred inými, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný uvedeným režimom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii a ktoré sú tak vystavené

odlišnému zaobchádzaniu, ktoré v podstate možno kvalifikovať ako diskriminačné (pozri rozsudok z 8. novembra 2022, Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija, C-885/19 P a C-898/19 P, EU:C:2022:859, bod 67 a citovanú judikatúru).

31. Pokiaľ ide konkrétne o vnútroštátne opatrenia, ktoré poskytujú daňovú výhodu, je potrebné pripomenúť, že opatrenie takejto povahy, ktoré síce nezahŕňa prevod štátnych prostriedkov, ale stavia príjemcov do situácie, ktorá je výhodnejšia ako situácia iných daňovníkov, môže príjemcom zabezpečovať selektívnu výhodu a tak predstavovať „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Za štátnu pomoc sa tak považuje najmä zásah, ktorý znižuje náklady, ktoré obvykle zaťažujú rozpočet podniku a ktorý, hoci nie je subvenciou v doslovnom zmysle slova, má z tohto dôvodu rovnakú povahu a rovnaké účinky (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia/Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, bod 30, a zo 16. marca 2021, Komisia/Maďarsko, C-596/19 P, EU:C:2021:202, bod 36).
32. Komisia musí na účely kvalifikácie vnútroštátneho daňového opatrenia ako „selektívneho“ v prvom rade identifikovať referenčný systém, teda „bežný“ daňový režim, ktorý sa uplatňuje v dotknutom členskom štáte, a v druhom rade preukázať, že predmetné daňové opatrenie sa odchyľuje od tohto referenčného systému, pretože zavádza rozlišovanie medzi hospodárskymi subjektmi, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto referenčným systémom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Pojem „štátna pomoc“ sa však nevzťahuje na opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutým právnym režimom v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, a teda sú *a priori* selektívne, ak sa dotknutému členskému štátu podarí v treťom rade preukázať, že toto rozlišovanie je odôvodnené v tom zmysle, že vyplýva z povahy alebo štruktúry systému, ktorého sú tieto opatrenia súčasťou (pozri rozsudky z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i., C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, body 57 a 58 a citovanú judikatúru, a z 8. novembra 2022, Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija, C-885/19 P a C-898/19 P, EU:C:2022:859, bod 68 a citovanú judikatúru).
33. V tomto prípade žalobkyne napádajú preskúmanie Komisie vykonané v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa prvých dvoch etáp vysvetlených v bode 32 vyššie.
34. Ako vyplýva z odôvodnení 66, 70 a 72 napadnutého rozhodnutia, Komisia dospela k záveru po prvé, že referenčný systém nebol koncipovaný zjavne diskriminačným spôsobom, a po druhé, že nezdanenie určitých typov hospodárskych subjektov alebo subjektov, ktorých kumulované dlhy boli nižšie ako prah stanovený v návrhu zákona, nebolo odchýlkou od referenčného systému, pretože tieto hospodárske subjekty sa vzhľadom na cieľ dane nenachádzali v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou bankových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi tejto dane.
35. V dôsledku toho treba po určení cieľa sledovaného vnútroštátnym zákonodarcom preskúmať tvrdenia žalobkýň týkajúce sa rôznych parametrov dane, ktoré analyzovala Komisia v napadnutom rozhodnutí.

O ciele dane

36. Žalobkyne tvrdia, že cieľ dane je predpojatý, keďže táto daň sa zameriava na „veľké úverové inštitúcie“ napriek tomu, že všetky úverové inštitúcie môžu v prípade finančnej krízy prispieť k nepriamym nákladom. Navyše daň sa zameriava na niekoľko podnikov, a to na trhu, ktorý ich zahŕňa viac ako stovku ďalších. Týchto niekoľko podnikov tak čelí značnému zvýšeniu ich daní. Daň je koncipovaná tak, že na financovanie týchto nepriamych nákladov prispieva iba niekoľko

podnikov. Nie je však sporné, že aj podniky, ktoré nie sú platiteľmi dane, spôsobujú nepriame náklady. Oznamované opatrenie tak vytvára neodôvodnenú diskrimináciu, ktorá mala byť Komisiou zrejmá z informácií, ktorými disponovala pri prijímaní napadnutého rozhodnutia. Podľa žalobkyní skutočnosť, že výnosy z tejto dane majú byť použité realizáciu dodatočných verejných výdavkov bez úmyslu vytvoriť fond určený na kompenzáciu budúcich nepriamych nákladov vedie prinajmenšom k spochybneniu skutočného cieľa dane.

- 37 Žalobkyne navyše tvrdia, že návrh zákona spresňuje, že cieľom dane je zvýšiť zdanenie veľkých úverových inštitúcií, ktoré by v prípade finančnej krízy pravdepodobne spôsobili spoločnosti významné nepriame náklady. Žalobkyne uvádzajú, že hlavnou príčinou týchto nákladov by boli ťažkosti so získaním úverov od bánk počas obdobia finančnej krízy. Nepriame náklady, vágne definované v návrhu zákona, sú v podstate všetky náklady, ktoré štát môže byť povinný vynaložiť v prípade spomalenia hospodárskej činnosti. Cieľom dane navyše nie je vytvoriť fond určený na kompenzáciu budúcich nepriamych nákladov, ale posilniť verejné financie, aby bolo možné realizovať dodatočné verejné výdavky.
- 38 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédске kráľovstvo, spochybňuje argumentáciu žalobkyní.
- 39 V tomto prípade, ako to vyplýva z bodu 5.1 odôvodnenia návrhu zákona, má daň posilniť verejné financie zlepšením ich stavu a udržaním verejného dlhu na nízkej úrovni s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz. Predovšetkým prevláda názor, že so silnejšími verejnými financiami je Švédске kráľovstvo lepšie pripravené čeliť výzvam a uplatňovať opatrenia nevyhnutné počas krízy.
- 40 V návrhu zákona sa navyše spresňuje, že finančné krízy sú nákladné a môžu spôsobovať okrem iného nepriame náklady vyplývajúce z recesie hospodárskeho cyklu a zhoršenia stavu verejných financií. Všetky úverové inštitúcie však nepredstavujú rovnaké riziko pre fungovanie systému financií. Veľké úverové inštitúcie totiž tvoria tak významnú súčasť tohto systému, že ich zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti predstavuje individuálne systémové riziko a má veľmi negatívny vplyv na uvedený systém, ako aj na hospodárstvo vo všeobecnosti. Problémy niektorej z veľkých úverových inštitúcií sa tak môžu rýchlo rozšíriť do celého bankového systému. Predovšetkým krízové vlastníctvo dlhopisov podporuje rýchle rozšírenie problému v jednej časti finančného systému do iných častí tohto systému, čím ohrozuje jeho stabilitu. Malé úverové inštitúcie, ktoré nemajú pre systém financií kritickú veľkosť, neovplyvňujú makroekonomický vývoj v rovnakej miere ako veľké inštitúcie. V dôsledku toho úverové inštitúcie, ktoré vzhľadom na svoju veľkosť a význam pre fungovanie systému financií a makroekonomický vývoj, môžu v prípade finančnej krízy, ktorej výskyt nemožno vylúčiť, spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady, musia platiť daň.
- 41 Z tohto odôvodnenia návrhu zákona vyplýva, že cieľom dane je posilniť verejné financie zlepšením ich stavu a udržaním verejného dlhu na nízkej úrovni s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz tým, že sa uloží povinnosť platiť daň veľkým úverovým inštitúciám, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti by predstavovalo individuálne a vzhľadom na ich veľkosť a význam pre fungovanie systému financií systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na uvedený systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady.
- 42 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyne na pojednávaní poukázali na to, že úverové inštitúcie, ktoré nie sú platiteľmi dane, môžu, ak sú posúdené ako celok, spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady. Aj keby sa však toto tvrdenie považovalo za prípustné, treba ho zamietnuť. Po

prvé, ako vyplýva z bodu 41 vyššie, daň je koncipovaná na základe individuálnych vlastností úverových inštitúcií. Po druhé, ako vyplýva z odôvodnenia 25 napadnutého rozhodnutia, úverové inštitúcie, ktoré sú platiteľmi dane, tvoria 90 % celkového dlhu všetkých úverových inštitúcií pôsobiacich vo Švédsku. Keďže však žalobkyne iba uviedli, že toto percento nemusí byť správne, bez podloženia tohto tvrdenia dôkaznými prostriedkami, nedokázali úspešne spochybníť zistenie, podľa ktorého úverové inštitúcie, ktoré nie sú platiteľmi dane, tvoria iba 10 % celkového dlhu všetkých úverových inštitúcií pôsobiacich vo Švédsku. Žalobkyne teda nepreukázali, že zlyhanie uvedených úverových inštitúcií, ktoré nie sú platiteľmi dane, dokonca aj keby boli posudzované ako celok, by predstavovalo systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na systém financií a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady.

- 43 Žalobkyne navyše nespochybnili, že iba veľké úverové inštitúcie môžu svojím zlyhaním individuálne vyvolať systémové riziko a mať veľmi negatívny vplyv na systém financií a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím spoločnosti spôsobujú významné nepriame náklady. Vo svojich pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré podalo Švédske kráľovstvo, totiž napádajú toto konštatovanie bez podloženia svojho stanoviska, pričom pripúšťajú, že možnosť banky spôsobiť nepriame náklady vyplýva z dvoch nezávislých faktorov, a to jednak z pravdepodobnosti zlyhania tejto banky, a jednak z účinkov spôsobených týmto zlyhaním.

O referenčnom systéme

- 44 Žalobkyne tvrdia, že Komisia mala k dispozícii dôkazné prostriedky, ktoré mali vyvolať pochybnosti o zlučiteľnosti prvkov referenčného systému s cieľom dane. Tvrdia, že Komisia zrejme určila referenčný systém na základe veľmi extenzívneho výkladu daňovej suverenity, ktorú majú členské štáty.
- 45 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkyní.
- 46 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak je predmetné daňové opatrenie neoddeliteľné od všeobecného daňového systému daného členského štátu, treba na tento systém hľadieť ako na referenčný. Naopak, ak sa zdá, že takéto opatrenie možno jasne oddeliť od uvedeného všeobecného systému, nemožno vylúčiť, že referenčný rámec, ktorý treba zohľadniť, je užší ako tento všeobecný systém, alebo že sa môže dokonca stotožňovať so samotným opatrením, pokiaľ sa toto opatrenie ukazuje ako pravidlo s vlastnou právnou logikou a mimo neho nie je možné identifikovať koherentný súbor predpisov (rozsudok zo 6. októbra 2021, World Duty Free Group a Španielsko/Komisia, C-51/19 P a C-64/19 P, EU:C:2021:793, bod 63). Opatrenie tak môže tvoriť svoj vlastný referenčný rámec, pokiaľ zavádza jasne vymedzený daňový režim, ktorý sleduje špecifické ciele a tým sa odlišuje od akéhokoľvek iného daňového režimu uplatňovaného v dotknutom členskom štáte (rozsudok z 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisia, T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, bod 127).
- 47 V tomto prípade Komisia definovala referenčný systém tak, že sa obmedzuje na daň, čo žalobkyne ako také nespochybňujú.
- 48 Treba uviesť, že základné charakteristiky dane v zásade tvoria referenčný systém alebo „bežný“ daňový režim na účely analýzy podmienky selektivity. Napriek tomu nie je vylúčené, že tieto charakteristiky môžu odhaliť zjavne diskriminačný prvok, čo však musia preukázať žalobkyne (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia//Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, bod 42, a zo 16. marca 2021, Komisia/Maďarsko, C-596/19 P, EU:C:2021:202, bod 48). Za

okolností prejednávanej veci, pokiaľ ide o odmietnutie Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania, teda musia žalobkyne preukázať, že Komisia mala závažné ťažkosti pri svojom preskúmaní podmienky selektivity, ktorá jediná je sporná v tomto prípade.

- 49 V tejto súvislosti treba spresniť, že na účely posúdenia, či charakteristiky dane odhaľujú zjavne diskriminačný prvok, treba určiť, či sa výber kritérií zdanenia tým, že uprednostňuje niektoré úverové inštitúcie, javí vzhľadom na cieľ tejto dane nekonzistentný (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia//Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, bod 43, a zo 16. marca 2021, Komisia/Maďarsko, C-596/19 P, EU:C:2021:202, bod 49).
- 50 V tejto súvislosti platí, že okrem oblastí, v ktorých je daňové právo Únie predmetom harmonizácie, je to práve dotknutý členský štát, ktorý pri výkone svojich vlastných právomocí v oblasti priamych daní a pri rešpektovaní svojej daňovej autonómie a práva Únie určuje základné charakteristiky dane, ktoré v zásade definujú referenčný systém alebo „bežný“ daňový režim, z hľadiska ktorého treba posudzovať podmienku selektivity. Platí to najmä pre výber sadzby dane, základu dane, zdaniteľnej udalosti, prahovej hodnoty a spôsobov výpočtu daňového základu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia//Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, body 38 a 39, a z 26. apríla 2018, ANGED, C-236/16 a C-237/16, EU:C:2018:291, bod 43). Navyše, bez ohľadu na to, či ide o jednotnú alebo progresívnu sadzbu, patrí aj úroveň zaťaženia, rovnako ako okruh platiteľov dane, k základným charakteristikám právneho režimu daňového zaťaženia (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. mája 2019, Poľsko/Komisia, T-836/16 a T-624/17, EU:T:2019:338, bod 65, a z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia, T-20/17, EU:T:2019:448, bod 80).
- 51 Treba tak zohľadniť to, že v prípade neexistencie právnej úpravy Únie patrí určenie zdaniteľného základu a rozloženie daňového zaťaženia na jednotlivé výrobné faktory a hospodárske odvetvia do daňovej právomoci členských štátov (rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED, C-233/16, EU:C:2018:280, bod 50).
- 52 Podľa žalobkyní nie sú parametre dane zjavne zlučiteľné s jej cieľom, čo vzhľadom na informácie, ktoré mala Komisia k dispozícii, malo vyvolať pochybnosti o kvalifikácii dane ako pomoci.
- 53 Žalobkyne odkazujú predovšetkým na po prvé základ dane založený na dlhoch úverových inštitúcií, po druhé platiteľov dane, po tretie prahovú hodnotu dane a po štvrté mechanizmus konsolidácie pri výpočte prahovej hodnoty a daňového základu.

O základe dane založenom na dlhoch úverových inštitúcií

- 54 Podľa žalobkyní sa dlhy, na rozdiel od aktív, nespájajú s rizikom. Platí to aj pre veľkosť úverových inštitúcií, ako to potvrdzujú niektoré vnútroštátne inštitúcie, ekonomická literatúra a úverové ratingy priznané veľkým švédskym úverovým inštitúciám. Navyše nepriame náklady alebo riziko takýchto nákladov nie sú priamo úmerné dlhom úverovej inštitúcie, s čím bola Komisia oboznámená. Je pravda, že nie je povinnosťou Komisie vybrať pri predbežnom preskúmaní dane najvhodnejší ukazovateľ na vyhodnotenie rizika nepriamych nákladov. Komisia je však povinná určiť, či daňový základ, ktorý zvolilo Švédске kráľovstvo, zaviedol do referenčného systému zjavne diskriminačný parameter. Žalobkyne navyše tvrdia, že v rozpore s tým, čo vyžaduje nedávna judikatúra týkajúca sa daňových opatrení a selektivity, oznámené opatrenie buď významne zaťažilo daňou celý daňový základ podnikov, alebo neupravilo vôbec žiadne daňové zaťaženie.
- 55 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédске kráľovstvo, spochybňuje argumentáciu žalobkyní.

- 56 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že objem dlhov úverovej inštitúcie je jedným z ukazovateľov jej veľkosti vo všeobecnosti, jej významu a rizika, ktoré môže predstavovať jej zlyhanie pre makroekonomickú situáciu vo Švédsku. Podľa Komisie je tak toto kritérium v súlade s cieľom dane a neodhaľuje žiadny zjavne diskriminačný prvok.
- 57 V tejto súvislosti treba uviesť, že právo Únie nebráni tomu, aby sa zdanenie, ktoré nie je progresívne, zakladalo na kumulovanom súčte dlhov úverových inštitúcií. Okolnosť, že existujú relevantnejšie alebo presnejšie ukazovatele ako kumulovaný súčet dlhov úverových inštitúcií, je v oblasti štátnej pomoci irelevantná, keďže cieľom práva Únie v tejto oblasti je len zrušenie selektívnych výhod, z ktorých môžu mať prospech určité podniky na úkor iných podnikov, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej situácii (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky zo 16. marca 2021, Komisia//Poľsko, C-562/19 P, EU:C:2021:201, bod 41, a zo 16. marca 2021, Komisia/Maďarsko, C-596/19 P, EU:C:2021:202, bod 47).
- 58 Treba ešte uviesť, že ako je vysvetlené v bodoch 40 a 41 vyššie, daň nemá predchádzať rizikám, ktoré predstavujú úverové inštitúcie, alebo ich vyriešiť, ale má posilniť národné verejné financie s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz tým, že sa uloží povinnosť platiť daň veľkým úverovým inštitúciám, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti by individuálne a vzhľadom na ich veľkosť a ich význam pre fungovanie systému financií predstavovalo systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na uvedený systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady.
- 59 Navyše, najmä v situáciách krízového vlastníctva dlhopisov, spomenutého v bode 40 vyššie, platí, že čím sú vyššie dlhy, tým väčšie je riziko pre finančný systém, pretože v prípade zlyhania dotknutá úverová inštitúcia nemusí byť schopná splatiť svoje veľké dlhy, čo následne vytvára riziko zlyhania u jej veriteľov, a teda riziko významných nepriamych nákladov pre spoločnosť. Z toho vyplýva, že kritérium založené na výške dlhu, aké zvolila vnútroštátna právna úprava v tomto prípade, aby rozlíšila medzi úverovými inštitúciami podľa toho, či je ich vplyv na finančný systém silnejší alebo slabší, je v súlade so sledovaným cieľom (pozri analogicky rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED, C-233/16, EU:C:2018:280, bod 53).
- 60 Z toho vyplýva, že vnútroštátny zákonodarca sa nedomnieval, že dlhy veľkých úverových inštitúcií ich viac vystavujú rizikám, ale že sa naopak sústredil na otázku, či zlyhanie úverovej inštitúcie, ak by k nemu došlo, mohol individuálne spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady.
- 61 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia mala mať závažné ťažkosti pri posúdení základu dane.

O platiteľoch dane

- 62 Žalobkyne sa okrem rôznorodosti deviatich inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane, odvolávajú na to, že neexistuje žiadny vzájomný vzťah medzi zoznamom týchto inštitúcií a zoznamom systémovo dôležitých inštitúcií, ktoré identifikoval Riksgäldskontoret (Úrad verejného dlhu, Švédsko) v kontexte smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190), pretože tento posledný uvedený zoznam zahŕňa iba šesť z deviatich

úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane, pričom Komisia neposkytla v tejto súvislosti žiadne vysvetlenie. Navyše jedna z úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane, poskytuje úvery výlučne švédskym obciam, a nespôsobuje tak žiadne nepriame náklady.

- 63 V tejto súvislosti žalobkyne podotýkajú, že podľa smernice 2014/59 banky vytvárajú fond na riešenie krízových situácií a že z deviatich bánk, ktoré úrad pre národný dlh identifikoval ako systémovo dôležité, čo znamená oveľa vyššie príspevky do uvedeného fondu a dodržiavanie prísnejších požiadaviek, je iba šesť povinných platiť daň. Navyše vzhľadom na tieto vyššie príspevky a prísnejšie požiadavky, sú systémovo dôležité inštitúcie odolnejšie a je menej pravdepodobné, že spôsobia nepriame náklady.
- 64 Žalobkyne sa odvolávajú aj na existenciu mechanizmov finančnej stability úverových inštitúcií, najmä nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1).
- 65 K týmto mechanizmom sa pripája jednak skutočnosť, že Švédske kráľovstvo si zvolilo prísnejšie požiadavky než predpisuje právna úprava Únie a jednak mechanizmus ochrany bankových vkladov individuálnych vkladateľov do 100 000 eur podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/49/EÚ zo 16. apríla 2014 o systémoch ochrany vkladov (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 149). Okrem toho počas záťažových testov, ktoré v roku 2021 vykonal Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA), dosiahlo päť švédskych bánk, ktoré boli testované, vynikajúce výsledky.
- 66 Žalobkyne navyše zdôrazňujú súťažné prostredie v rámci vnútroštátneho finančného sektora. Podľa ich názoru je tento aspekt dôležitý pre pochopenie vzťahu medzi podnikmi, ktoré sú platiteľmi dane, a rizikom vzniku nepriamych nákladov v závislosti od ich podielov na trhu v rôznych finančných sektoroch. Všetky banky, ktoré sú platiteľmi dane, však nemajú vysoké podiely na všetkých relevantných trhoch. Navyše podľa žalobkýň, ak banky súťažia na tom istom trhu a ak niektoré z nich platia daň a iné sú od nej selektívne oslobodené, ovplyvňuje to a mení hospodársku súťaž na trhu, čo odhaľuje existenciu diskriminácie.
- 67 Žalobkyne dodávajú, že švédsky finančný sektor zahŕňa množstvo rôznych podnikov vykonávajúcich činnosť v jednom alebo viacerých segmentoch trhu, ktoré sú v súťažnom vzťahu s úverovými inštitúciami, ktoré sú platiteľmi dane.
- 68 Podľa žalobkýň to, že na tieto iné finančné inštitúcie nie sú kladené žiadne požiadavky, môže predstavovať ďalšiu hrozbu pre finančnú stabilitu a ďalšie riziká nepriamych nákladov pre štát. Žalobkyne zdôrazňujú aj význam hypotekárnych fondov v sektore hypotekárnych úverov pre domácnosti.
- 69 Žalobkyne dochádzajú k záveru, že keďže všetky úverové inštitúcie spôsobujú nepriame náklady, nie je medzi nimi potrebné rozlišovať na účely zdanenia daňou.
- 70 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédske kráľovstvo, spochybňuje argumentáciu žalobkýň.
- 71 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že platiteľmi dane sú veľké úverové inštitúcie, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti môže v prípade finančnej krízy individuálne spôsobiť švédskej spoločnosti významné nepriame náklady. Podľa Komisie veľké úverové

inštitúcie môžu mať systémový význam, vplyv a dosah na trh a kritickú veľkosť pre reálnu ekonomiku. Komisia poznamenala, že ako uvádza Švédске kráľovstvo, malé úverové inštitúcie môžu ovplyvniť makroekonomický vývoj v inej miere ako veľké úverové inštitúcie.

- 72 Navyše na ostatné finančné inštitúcie sa vzťahuje odlišný a vo všeobecnosti menej prísny právny režim, čo naznačuje, že ich schopnosť vytvárať systémové riziká a nepriame náklady je nižšia. Pokiaľ ide o hypotekárne fondy, ktoré podľa Komisie majú v každom prípade obmedzený podiel na hypotekárnom trhu, Komisia sa domnievala, že tieto fondy sa nezapájajú do niektorých činností ako je napríklad prijímanie vkladov alebo poskytovanie úverov nefinančným spoločnostiam a to najmä preto, že sa vo svojom fungovaní odlišujú od úverových inštitúcií a patria do odlišného právneho rámca.
- 73 V tomto prípade treba v prvom rade zamietnuť tvrdenie žalobkýň založené na tom, že zoznam systémovo dôležitých inštitúcií, ktoré identifikoval úrad pre národný dlh, úplne nezodpovedá zoznamu úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane. Ako totiž tvrdia žalobkyne, úrad pre národný dlh je švédskym orgánom pre riešenie krízových situácií v zmysle smernice 2014/59. Navyše na pojednávaní žalobkyne v podstate tvrdili, že zoznam systémovo dôležitých inštitúcií, ktoré identifikoval úrad pre národný dlh, nebol zostavený na základe špecifických kritérií a že teda nešlo o rovnaké kritériá ako boli použité na zostavenie zoznamu úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane.
- 74 Navyše, ako to potvrdzujú žalobkyne, režim zavedený smernicou 2014/59, ako aj nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1), má minimalizovať významné priame náklady pre spoločnosť, najmä v prípade zlyhania týchto inštitúcií, a nie nepriame náklady. Žalobkyne však spresňujú, že v prípade podnikov, na ktoré sa uplatňujú najprísnejšie pravidlá tohto režimu, je menej pravdepodobný vznik nepriamych nákladov, pretože je menej pravdepodobné ich zlyhanie. Ako však vyplýva z bodu 60 vyššie, daň sa nevzťahuje na úverové inštitúcie, ktoré predstavujú väčšie riziko zlyhania, ale na úverové inštitúcie, ktorých zlyhanie, ak by k nemu došlo, môže individuálne spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady.
- 75 Rovnaký záver platí aj pre nariadenie č. 575/2013, smernicu 2014/49 a záťažové testy, ktoré v roku 2021 vykonal EBA. Po prvé totiž požiadavky na vlastné zdroje a mechanizmus ochrany bankových vkladov majú riešiť priame náklady tým, že zabránia tomu, aby úverové inštitúcie zlyhali a aby vkladatelia, fyzické osoby, stratili svoje vklady. Po druhé záťažové testy sa týkajú rizika zlyhania úverovej inštitúcie. Daň však nemá predchádzať prípadnému zlyhaniu bankových inštitúcií, ani zabrániť priamym nákladom, ale má zohľadniť nepriame náklady spôsobené prípadným zlyhaním úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi dane.
- 76 V druhom rade, pokiaľ ide o súťažné prostredie v rámci vnútroštátneho finančného sektora, ktoré je podľa žalobkýň dôležité pre pochopenie vzťahu medzi podnikmi, ktoré sú platiteľmi dane, a rizikom vzniku nepriamych nákladov v závislosti od ich podielov na trhu v rôznych finančných sektoroch, po prvé stačí uviesť, že zdaniteľnou udalosťou nie sú podiely na trhu držané platiteľmi dane, ale výška ich dlhov. V súlade s judikatúrou uvedenou v bode 50 vyššie však Švédске kráľovstvo bolo oprávnené pri výkone svojich vlastných právomocí v oblasti priamych daní a pri rešpektovaní svojej daňovej autonómie a práva Únie určiť zdaniteľnú udalosť a platiteľov tejto dane.

- 77 Po druhé žalobkyne netvrdia, že iné podniky vykonávajúce činnosť v jednom alebo viacerých segmentoch trhu, ktoré sú v súťažnom vzťahu s úverovými inštitúciami, ktoré sú platiteľmi dane, mali dlhy vyššie ako 150 miliárd SEK. Tvrdia totiž iba to, že tieto podniky sú v súťažnom vzťahu s úverovými inštitúciami, ktoré sú platiteľmi dane, pričom nevysvetľujú, ako by ich zlyhanie mohlo individuálne spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady.
- 78 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že skutočnosť, že na iné finančné inštitúcie nie sú kladené žiadne požiadavky, môže predstavovať ďalšiu hrozbu pre finančnú stabilitu a ďalšie riziká nepriamych nákladov pre štát, stačí uviesť, že žalobkyne na podloženie svojho tvrdenia neposkytujú vysvetlenia, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že existuje akákoľvek hrozba pre finančnú stabilitu, takže toto tvrdenie možno zamietnuť ako nepodložené.
- 79 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého jedna z úverových inštitúcií, ktorá je platiteľom dane, požičiava výlučne švédskym obciam, a teda nespôsobuje žiadne nepriame náklady, treba pripomenúť, že podľa judikatúry sa v prípade schémy pomoci Komisia môže obmedziť na to, že preskúma všeobecné charakteristiky danej schémy, pričom nie je povinná preskúmať každý jednotlivý prípad, v ktorom sa táto schéma uplatňuje. Komisia tak v rozhodnutí týkajúcom sa takejto schémy nie je povinná vykonať analýzu pomoci poskytnutej na základe tejto schémy v každom jednotlivom prípade (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júla 2011, Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia, C-471/09 P až C-473/09 P, neuvverejnený, EU:C:2011:521, body 98 a 99, a z 30. apríla 2019, UPF/Komisia, T-747/17, EU:T:2019:271, bod 60). Navyše na pojednávaní žalobkyne nespochybnili tvrdenia Komisie a Švédskeho kráľovstva, podľa ktorých nebolo riziko zlyhania uvedenej úverovej inštitúcie úplne vylúčené.
- 80 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že všetky úverové inštitúcie spôsobujú nepriame náklady, treba pripomenúť, že ako je uvedené bode 41 vyššie, cieľom švédskeho daňového zákonodarcu bolo zdaníť úverové inštitúcie, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti by individuálne a vzhľadom na ich veľkosť a ich význam pre fungovanie systému financií predstavovalo systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na uvedený systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady. Aj keď teda všetky úverové inštitúcie môžu spôsobiť určité nepriame náklady, teda môžu prispieť k ich vzniku, neznamená to, že v prípade zlyhania môžu všetky úverové inštitúcie vyvolať uvedené dôsledky. Navyše nemožno poprieť, že vplyv úverových inštitúcií na finančný systém v značnej miere závisí od ich veľkosti a výšky ich dlhov, ako bolo uvedené v bode 59 vyššie (pozri analogicky rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED, C-233/16, EU:C:2018:280, bod 53). Okrem toho žalobkyne na pojednávaní uznali, že najväčšie úverové inštitúcie spôsobujú väčšie nepriame náklady.
- 81 Napokon, ako vyplýva z bodov 42 a 43 vyššie, žalobkyne nespochybnili, že iba veľké úverové inštitúcie sú schopné svojím zlyhaním individuálne vyvolať systémové riziko, mať veľmi negatívny vplyv na finančný systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti a spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady. Žalobkyne navyše nepreukázali, že zlyhanie inštitúcií, ktoré nie sú platiteľmi dane, dokonca aj keby boli posudzované ako celok, by malo rovnaké dôsledky.
- 82 Žalobkyne preto nepreukázali, že Komisia mala mať závažné ťažkosti pri posúdení týkajúcom sa platiteľov dane.

O prahovej hodnote zdanenia

- 83 Žalobkyne tvrdia, že v prípade finančnej krízy všetky úverové inštitúcie spôsobujú spoločnosti nepriame náklady. Navyše v návrhu zákona švédská vláda nepreukázala, že podstupované riziká sa naplnia iba keď bola prekročená prahová hodnota zdanenia. Veľké banky by tak platili za všetky nepriame náklady, ktoré spôsobili, zatiaľ čo ich konkurenti by boli selektívne oslobodení od platby akýchkoľvek nákladov, ktoré by spôsobili.
- 84 Daň navyše nie je účelovou daňou, keďže jej cieľ je výlučne fiškálny a spočíva v zvýšení daňových výnosov bez snahy ovplyvniť správanie platiteľov dane.
- 85 Žalobkyne dodávajú, že akonáhle podnik dosiahne prahovú hodnotu zdanenia, vyžaduje sa daň na základe všetkých dlhov zohľadňovaných vo výpočte uvedenej prahovej hodnoty. Navyše prahovú hodnotu dane nemožno prirovnávať k progresívnej sadzbe dane.
- 86 Žalobkyne napádajú aj analýzu Komisie a jej výklad rozsudku z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, EU:C:2018:280), z ktorého Komisia vychádzala v napadnutom rozhodnutí. Jednak totiž ide o kontext odlišný od kontextu v tomto prípade a jednak prahová hodnota zdanenia, o ktorú išlo v tejto veci, sa uplatňovala inak, pretože uvedenou daňou sa zdaňovala iba časť, ktorá presahovala prahovú hodnotu, čo neplatí v tomto prípade.
- 87 Komisia, ktorú v konaní podporuje Švédske kráľovstvo, spochybňuje argumentáciu žalobkýň.
- 88 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že prahová hodnota 150 miliárd SEK nepredstavuje zjavne diskriminačný prvok a je legitímnym výrazom výkonu suverenity Švédskeho kráľovstva. Uplatnenie tejto prahovej hodnoty navyše zabezpečuje, že platitelia dane predstavujú 90 % celkovej súhrnnej súvahy všetkých úverových inštitúcií vo Švédsku, vrátane švédskych pobočiek zahraničných úverových inštitúcií.
- 89 V tejto súvislosti podľa judikatúry existujú dane, ktorých povaha nebráni tomu, aby boli sprevádzané mechanizmami úpravy, ktoré môžu viesť až k úplnému oslobodeniu za predpokladu, že uvedené mechanizmy nepovedú k poskytnutiu selektívnych výhod. Osobitné ustanovenia stanovené pre určité podniky z dôvodu ich špecifickej situácie, ktoré ich oprávňujú využiť úpravu, alebo dokonca oslobodenie od dane, sa nesmú posudzovať ako selektívna výhoda, pokiaľ tieto ustanovenia nie sú v rozpore s cieľom dotknutej dane (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. mája 2019, Poľsko/Komisia, T-836/16 a T-624/17, EU:T:2019:338, bod 89, a z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia, T-20/17, EU:T:2019:448, bod 101).
- 90 Navyše treba uviesť, že určenie prahovej hodnoty zdanenia a spôsobu výpočtu základu dane patrí do voľnej úvahy vnútroštátneho zákonodarcu a okrem toho sa zakladá na zložitých technických posúdeniach, na ktoré sa vzťahuje iba obmedzené preskúmanie súdu Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED, C-236/16 a C-237/16, EU:C:2018:291, bod 43).
- 91 Z tejto judikatúry vyplýva, že Švédskemu kráľovstvu nemožno brániť jednak v tom, aby zaviedlo daň sprevádzanú prahovou hodnotou zdanenia a jednak aby prijalo mechanizmus úpravy, ktorý môže viesť až k oslobodeniu úverových inštitúcií, ktoré sa nachádzajú pod uvedenou prahovou hodnotou, pokiaľ tieto prvky nie sú v rozpore s cieľom dane.
- 92 Treba teda preskúmať, či uvedená prahová hodnota nie je v rozpore s cieľom dane alebo nie je zjavne diskriminačná.

- 93 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého by v prípade finančnej krízy všetky úverové inštitúcie spôsobili spoločnosti nepriame náklady, treba pripomenúť, že v tomto prípade, ako je uvedené v bode 41 vyššie, je cieľom dane posilniť verejné financie zlepšením ich stavu a udržaním verejného dlhu na nízkej úrovni s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz tým, že sa uloží povinnosť platiť daň veľkým úverovým inštitúciám, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti by predstavovalo individuálne a vzhľadom na ich veľkosť a ich význam pre fungovanie systému financií systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na uvedený systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady. Švédske kráľovstvo sa domnieva, že zlyhanie úverovej inštitúcie, ktorej dlhy presahujú prahovú hodnotu 150 miliárd SEK by predstavovalo takéto riziká a spôsobilo by spoločnosti významné nepriame náklady. Žalobkyne nespochybňujú toto zistenie vnútroštátneho zákonodarcu a ako je uvedené v bode 43 vyššie netvrdia, že zlyhanie úverovej inštitúcie, ktorej dlhy sa nachádzajú pod uvedenou prahovou hodnotou, by mohlo mať rovnaké dôsledky. Navyše, ako je uvedené v bode 59 vyššie, najmä v kontexte krízového vlastníctva dlhopisov platí, že čím je vyššie zadlženie, tým väčšie je riziko pre finančný systém, pretože v prípade zlyhania dotknutá úverová inštitúcia nemusí byť schopná splatiť svoje veľké dlhy, čo následne vytvára riziko zlyhania u jej veriteľov, a teda systémové riziko.
- 94 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého daň nie je účelovou daňou a nemá ovplyvniť správanie platiteľov dane, žalobkyne nevysvetlili, z akého dôvodu by sa vyžadovalo, aby cieľom dane bolo ovplyvniť správanie platiteľov dane. Ako totiž vyplýva z jej cieľa, daň má posilniť verejné financie zlepšením ich stavu a udržaním verejného dlhu na nízkej úrovni s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz. Žiadny iný osobitný účel, ako je napríklad ovplyvnenie správania platiteľov dane, nebol v návrhu zákona uvedený. Tomuto tvrdeniu teda nemožno vyhovieť, keďže cieľom dane nie je zabrániť tomu, aby úverové inštitúcie, ktoré sú jej platiteľmi, podstupovali riziko alebo zabrániť ich zlyhaniu, ale zabezpečiť riadnu správu verejných financií v prípade zlyhania jednej z týchto inštitúcií.
- 95 Rovnako skutočnosť, že výnos dane je príjmom štátneho rozpočtu je v súlade s cieľom uvedeným v bode 94 vyššie.
- 96 Navyše po prvé, ako vyplýva zo spisu a ako to potvrdili žalobkyne na pojednávaní, neexistovali žiadne úverové inštitúcie, ktoré by neboli platiteľmi dane, a ktorých výška dlhov by sa blížila prahovej hodnote 150 miliárd SEK.
- 97 Po druhé z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že uplatnenie tejto prahovej hodnoty zabezpečuje, že platitelia dane predstavujú 90 % celkovej súhrnnej súvahy všetkých úverových inštitúcií vo Švédsku, čo sa žalobkyniam nepodarilo spochybniť.
- 98 Z toho vyplýva, že žalobkyne neuviedli tvrdenia, ktoré by umožňovali považovať prahovú hodnotu 150 miliárd SEK za zjavne nevhodnú vzhľadom na ciele dane. Žalobkyne ani neuviedli, aká iná úroveň by bola pre túto prahovú hodnotu vhodná. V skutočnosti sa zdá, že napádajú samotnú existenciu prahovej hodnoty. V súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 89 a 90 vyššie však zavedenie prahových hodnôt vnútroštátnym zákonodarcom nie je samo osebe v rozpore s právom Únie.
- 99 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia mala mať závažné ťažkosti pri posúdení prahovej hodnoty zdanenia.

O mechanizme konsolidácie

- 100 Žalobkyne napádajú mechanizmus konsolidácie pre situácie v rámci skupiny prijatý na účely výpočtu prahovej hodnoty a daňového základu, pretože vo výpočte prahovej hodnoty sú zohľadňované dlhy vnútroštátnych úverových inštitúcií a cezhraničných pobočiek v rámci skupiny. Neexistuje totiž priama súvislosť medzi nepriamymi nákladmi vo Švédsku a dlhmi, ktoré možno pripísať zahraničnej pobočke švédskej úverovej inštitúcie, hoci dlhy týchto pobočiek tvoria nezanedbateľnú časť celkového daňového základu.
- 101 Navyše, pokiaľ ide o nepriame náklady, zahraničné dcérske spoločnosti švédskych úverových inštitúcií a zahraničné pobočky týchto úverových inštitúcií sa nachádzajú v porovnateľnej situácii. S týmito dvomi situáciami sa však zaobchádza odlišne, pretože do základu dane sú zahrnuté iba dlhy zahraničných pobočiek švédskych úverových inštitúcií. Navyše, v nerovnováhe so zaobchádzaním so zahraničnými pobočkami švédskej úverovej inštitúcie, ktorých dlhy sú zohľadňované na účely výpočtu dane, sú pri uvedenom výpočte zohľadňované aj dlhy pobočiek zahraničných úverových inštitúcií, ktoré sa nachádzajú vo Švédsku.
- 102 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.
- 103 V tejto súvislosti treba najprv uviesť, že ako vyplýva z odôvodnenia 59 napadnutého rozhodnutia, pričom žalobkyne to nespochybnili, pobočka švédskej úverovej inštitúcie nemá právnu subjektivitu nezávislú od inštitúcie, ku ktorej patrí a vzťahuje sa na ňu rovnaké povolenie, na rozdiel od dcérskych spoločností, ktoré sú samostatnými právnymi subjektmi. Každá finančná povinnosť pobočky tak pripadá švédskej úverovej inštitúcií, ku ktorej patrí a kríza, ktorá by zasiahla túto pobočku, by ovplyvnila jej materskú spoločnosť spôsobením nepriamych nákladov nielen v štáte jej usadenia, ale aj vo Švédsku. V dôsledku toho sa netreba domnievať, že Komisia mala mať pochybnosti o tomto mechanizme, keďže pobočky švédskej úverovej inštitúcie sú s touto inštitúciou prepojené, a teda ich zlyhanie má účinky aj vo Švédsku.
- 104 Ďalej treba z rovnakých dôvodov zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého sa zahraničné dcérske spoločnosti a zahraničné pobočky švédskej úverovej inštitúcie nachádzajú v podobnej situácii, keďže, ako je uvedené v odôvodnení 60 napadnutého rozhodnutia, na rozdiel od pobočiek sú dcérske spoločnosti právnymi subjektmi oddelenými od ich materských spoločností a vykonávajú činnosť na základe samostatného povolenia vydaného štátom, v ktorom sú usadené.
- 105 Napokon, žalobkyne nepreukázali, že existuje asymetria medzi zaobchádzaním s dlhmi zahraničných pobočiek švédskej úverovej inštitúcie a dlhmi pobočiek zahraničných úverových inštitúcií, ktoré sa nachádzajú vo Švédsku. V odôvodnení 61 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia uviedla, že pobočky zahraničných úverových inštitúcií usadené vo Švédsku môžu spôsobiť nepriame náklady tak vo Švédsku, ako aj v štáte, v ktorom sa nachádza materská spoločnosť. Táto okolnosť teda neznamená žiadnu asymetriu, pretože dlhy zahraničných pobočiek švédskej úverovej inštitúcie sú vo Švédsku zohľadňované bez toho, aby to v prípade potreby bránilo prípadnému zohľadneniu týchto dlhov aj v štáte, v ktorom sú usadené pobočky.
- 106 Žalobkyne teda nepreukázali, že mechanizmus konsolidácie je zjavne diskriminačný, a teda že Komisia mala mať v tejto súvislosti pri svojom posúdení závažné ťažkosti.

O odchýlke od referenčného systému

- 107 Žalobkyne zdôrazňujú, že ak by Všeobecný súd uznal referenčný systém tak, ako je definovaný v napadnutom rozhodnutí, ich tvrdenia týkajúce sa prvkov tohto systému naďalej platia, pokiaľ ide o odchýlky od tohto systému.
- 108 Navyše, pokiaľ ide o odchylné zaobchádzanie s úverovými inštitúciami, ktorých dlhy nepresahujú prahovú hodnotu 150 miliárd SEK, žalobkyne tvrdia, že činnosti úverových inštitúcií, ktorých dlhy sú nižšie ako prahová hodnota, nemajú za následok, že štát by v súvislosti s nimi nebol v prípade finančnej krízy vystavený nepriamym nákladom. Rozdiel medzi týmito úverovými inštitúciami a úverovými inštitúciami, ktorých dlhy presahujú uvedenú hranicu, sa totiž netýka rizík, ktoré podstupuje štát, ale ich rozsahu. Existuje preto odchýlka od referenčného systému, pretože sa zjavne diskriminuje medzi podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii. Navyše z právneho hľadiska sa na úverové inštitúcie, ktorých dlhy sú vyššie a úverové inštitúcie, ktorých dlhy sú nižšie ako uvedená prahová hodnota, nevzťahujú zjavne odlišné povinnosti dodržiavať predpisy, účtovné povinnosti a daňové povinnosti, ktoré by boli založené na tom istom type a na tej istej prahovej hodnote dlhov.
- 109 Daň je okrem toho všeobecným príspevkom do štátnych príjmov, ktorý možno použiť na rôzne účely a ktorého skutočným cieľom je posilniť verejné financie prostredníctvom príspevkov veľkých úverových inštitúcií. Podľa žalobkýň tak nebolo odôvodnené zaviesť rozlišovanie medzi podnikmi patriacimi do konkrétneho sektora, keďže cieľ dane bol všeobecný. Navyše vláda mala navrhnúť, aby prostriedky získané z dane boli vyhradené pre budúce finančné krízy.
- 110 Pokiaľ ide o odchylné zaobchádzanie s inými finančnými inštitúciami, žalobkyne odkazuje na tvrdenia pripomenuté v bode 68 vyššie.
- 111 V dôsledku toho je podľa žalobkýň daň *a priori* selektívna a Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania.
- 112 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.
- 113 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia jednak domnievala, že daň nepredstavuje odchýlku od referenčného systému, pokiaľ ide o zaobchádzanie s inými finančnými inštitúciami. Tieto inštitúcie totiž nemajú štruktúru dlhov s rovnakým stupňom nestability a vzťahuje sa na ne odlišný a menej prísny režim, čo naznačuje, že je menej pravdepodobné, že vyvolajú systémové riziko a nepriame náklady. Tieto inštitúcie sa preto s prihliadnutím na cieľ dane nenachádzajú v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou úverových inštitúcií.
- 114 Pokiaľ ide o hypotekárne fondy, ktoré majú v každom prípade obmedzený podiel na hypotekárnom trhu, Komisia sa domnievala, že tieto fondy sa nezapájajú do niektorých kritických činností podobných činnostiam úverových inštitúcií. Navyše sa odlišujú vo svojom fungovaní, patria do odlišného právneho rámca a nie sú schopné vytvárať nepriame náklady v rovnakom rozsahu ako úverové inštitúcie.
- 115 Okrem toho veľké úverové inštitúcie môžu mať systémový význam, vplyv a dosah na trh a sú kritické pre reálnu ekonomiku na rozdiel od malých úverových inštitúcií. Je tak viac pravdepodobné, že veľké úverové inštitúcie spôsobia v prípade krízy nepriame náklady. Nenachádzajú sa preto s prihliadnutím na cieľ dane v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou malých úverových inštitúcií.

- 116 Podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že len daňovníci, ktorí spĺňajú podmienky uplatnenia opatrenia, môžu mať z neho prospech, sama osebe nedáva tomuto opatreniu selektívnu povahu (pozri rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i., C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 59 a citovanú judikatúru; rozsudok zo 16. marca 2021, Komisia/Maďarsko, C-596/19 P, EU:C:2021:202, bod 58).
- 117 Navyše, ako je pripomenuté v bode 89 vyššie, daň nemá selektívnu povahu, ak rozdiely v zdanení a výhody, ktoré z nich môžu vyplývať, hoci odôvodnené samotnou logikou, ktorou sa riadi prerozdelenie dane medzi platiteľov dane, vyplývajú z čistého a jednoduchého, neodchyľujúceho sa uplatnenia „bežného“ režimu, pokiaľ sa s porovnateľnými situáciami zaobchádza porovnateľne a pokiaľ tieto mechanizmy úpravy neignorujú cieľ dotknutej dane. Rovnako platí, že osobitné ustanovenia stanovené pre určité podniky z dôvodu ich špecifickej situácie, ktoré ich oprávňujú využiť úpravu, alebo dokonca oslobodenie od dane, sa nesmú posudzovať ako selektívna výhoda, pokiaľ tieto ustanovenia nie sú v rozpore s cieľom dotknutej dane (rozsudky zo 16. mája 2019, Poľsko/Komisia, T-836/16 a T-624/17, EU:T:2019:338, bod 89, a z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia, T-20/17, EU:T:2019:448, bod 101).
- 118 Naopak, pokiaľ sa na podniky nachádzajúce sa v porovnateľnej situácii z hľadiska cieľa dane alebo logiky, ktorá odôvodňuje jej úpravy, neuplatňuje v tejto súvislosti rovnaké zaobchádzanie, predstavuje táto diskriminácia selektívnu výhodu, ktorá môže byť štátnou pomocou, pokiaľ sú splnené ostatné podmienky stanovené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ (rozsudok z 27. júna 2019, Maďarsko/Komisia, T-20/17, EU:T:2019:448, bod 102).
- 119 Na úvod treba pripomenúť, že keďže tvrdenia žalobkýň týkajúce sa referenčného systému boli posúdené v bodoch 54 až 106 vyššie, treba ich zamietnuť aj v rámci preskúmania prejednávanej výhrady, keďže, pokiaľ ide o referenčný systém, tieto tvrdenia boli preskúmané v podobnom kontexte, a to v kontexte existencie zjavnej diskriminácie.
- 120 Napriek tomu v prvom rade, pokiaľ ide o odchylné zaobchádzanie s úverovými inštitúciami, ktorých dlhy nepresahujú prahovú hodnotu 150 miliárd SEK, treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 41 vyššie, z odôvodnenia návrhu zákona vyplýva, že cieľom dane bolo posilniť verejné financie zlepšením ich stavu a udržaním verejného dlhu na nízkej úrovni s cieľom poskytnúť priestor pre riadenie budúcich finančných kríz tým, že sa uloží povinnosť platiť daň veľkým úverovým inštitúciám, ktorých zlyhanie alebo vážne narušenie ich činnosti by predstavovalo individuálne a vzhľadom na ich veľkosť a ich význam pre fungovanie systému financií systémové riziko a malo veľmi negatívny vplyv na uvedený systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti, čím by spoločnosti spôsobilo významné nepriame náklady.
- 121 Žalobkyne však tvrdia iba to, že štát by bol v prípade krízy vystavený nepriamym nákladom aj zo strany úverových inštitúcií, ktoré nie sú platiteľmi dane. Žalobkyne však nevysvetlili, z akého dôvodu mala mať Komisia pochybnosti o systémovom význame týchto úverových inštitúcií s prihliadnutím na prípadné nepriame náklady alebo skutočnosť, že svojim zlyhaním môžu mať individuálne tak negatívny vplyv na uvedený systém a hospodárstvo vo všeobecnosti, že spôsobia spoločnosti významné nepriame náklady. Okrem toho, ako je uvedené v bodoch 80 a 81 vyššie, žalobkyne uznali, že najväčšie úverové inštitúcie spôsobujú väčšie nepriame náklady a nespochybnili schopnosť iba veľkých úverových inštitúcií vyvolať individuálne svojim zlyhaním systémové riziko, mať veľmi negatívny vplyv na finančný systém a na hospodárstvo vo všeobecnosti a spôsobiť spoločnosti významné nepriame náklady.

- 122 Okrem toho tvrdenie, podľa ktorého všetky úverové inštitúcie by v prípade finančnej krízy spôsobili spoločnosti nepriame náklady, treba zamietnuť z dôvodov vysvetlených v bode 80 vyššie.
- 123 Žalobkyne teda nepreukázali, že existuje súbor súhlasných nepriamych dôkazov, ktorý by mohol preukazovať, že úverové inštitúcie, ktorých dlhy presiahli prahovú hodnotu, sa vzhľadom na cieľ dane nachádzajú v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou úverových inštitúcií, ktorých dlhy túto prahovú hodnotu nepresiahli. Okrem toho, ako je uvedené v bode 96 vyššie, z spisu vyplýva, že neexistovala žiadna úverová inštitúcia, ktorá by nebola platiteľom dane a ktorej dlhy by sa blížili prahovej hodnote 150 miliárd SEK. Treba však pripomenúť, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 24 vyššie, neprináleží Všeobecnému súdu, aby určil, či existujú nepriame dôkazy o tom, že niet pochybností o kvalifikácii dotknutého opatrenia ako pomoci, ale Všeobecný súd musí naopak zistiť, či žalobca predložil dôkaz o existencii takýchto pochybností.
- 124 V druhom rade, pokiaľ ide najprv o odchylné zaobchádzanie s inými finančnými inštitúciami, treba uviesť, že jednoduchý súťažný vzťah nemôže sám osebe viesť k záveru, že tieto inštitúcie sa vzhľadom na cieľ dane nachádzajú v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou úverových inštitúcií, ktoré sú platiteľmi tejto dane.
- 125 Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie založené na tom, že neexistencia požiadaviek kladených na iné finančné inštitúcie môže predstavovať ďalšiu hrozbu pre finančnú stabilitu a ďalšie riziká nepriamych nákladov pre štát, toto tvrdenie treba zamietnuť z dôvodov vysvetlených v bode 78 vyššie.
- 126 Napokon žalobkyne vyjadrujú poľutovanie nad tým, že Komisia správne nevyhodnotila výšku kombinovaných dlhov hypotekárnych fondov. Bez toho, aby uviedli presnú hodnotu týchto dlhov, sa však žalobkyne odvolávajú na niektoré celkové sumy hypotekárnych úverov domácnostiam, a to sumu 19 miliárd SEK (približne 1,68 miliardy eur) a sumu 35,1 miliárd SEK (približne 3,1 miliardy eur). Okrem toho, že tieto sumy sa vzťahujú na kolektívne údaje hypotekárnych fondov, hoci prahová hodnota pre daň sa týka vlastných údajov každej úverovej inštitúcie, sa však uvádzané čísla nepribližujú k prahovej hodnote pre daň, teda k sume 150 miliárd SEK.
- 127 Treba teda dospieť k záveru, že tvrdenia žalobkýň týkajúce sa odchýlok od referenčného systému neumožňujú preukázať, že Komisia mala mať pri svojom posúdení v tejto súvislosti závažné ťažkosti.
- 128 Zo všetkých predchádzajúcich posúdení vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia mala mať pochybnosti o kvalifikácii dane v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktoré ju mali viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania. V dôsledku toho musí byť žaloba zamietnutá v celom rozsahu, pričom nie je potrebné využiť opatrenia na zabezpečenie priebehu konania navrhované žalobkyňami, keďže Všeobecný súd v súlade s článkom 90 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku takéto opatrenia nariadi iba vtedy, ak to považuje za užitočné.

O trovách

- 129 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 130 Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť znášať ich vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s jej návrhmi.

131 Švédske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 138 ods. 1 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Ideella föreningen Svenska Bankföreningen med firma Svenska Bankföreningen, Näringsverksamhet a Länsförsäkringar Bank AB sú povinné nahradiť trovy konania a znášajú trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

3. Švédske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Papasavvas

da Silva Passos

Jaeger

Gervasoni

Póltorak

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. apríla 2024.

Podpisy